

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

218. Quinam postulari possint, vel non possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Sectio II. Caput I.

Questio 216. An, & qualiter postulatus consensum suum postulationi sua debeat, aut possit prestare?

1. Respondeo primò: non tenetur consentire. Pass. cit. num. 12. juxta expressum textum et cupientes, §. denique, de elect. in 6. ubi: nec suis postulationibus prestare consensum &c. teneantur: cum enim per postulationem postulato non queratur jus, non est, unde necessitetur ad consentiendum, ne jus amittat, cuius contrarium est in electione: Et cum postulantes ipsi non consentiant in postulatum absolute, cum id facere nequeant, quia postulatus, utpote impeditus, sine dispensatione esse non potest sponsus Ecclesie illius; neque ex hoc est, cur postulatus præbere teneatur consensum suum absoluè, atque ita non tenetur consentire. Pass. ibidem cum cit. Gl. & Gemin. ibidem num. 2. Tametsi autem postulatus intra mensam nec consentiendo, nec dissentiendo non incurrit poenam latam in c. quam sit. de elect. qua est privatio juris acquisiti in electione; cum jus nullum ex postulatione acquirat; potest tamen superior ex hac ejus negligientia accipere motivum, ut neget gratiam, & postulationem non admittat; quia ex ea negligenti præsumitur dissentire, & amisisse etiam illud tale quale jus æquitatis, quia æquum & honestum est postulationem legitimè factam admittere. Pass. l.c.n.15.

2. Respondeo secundò: potest tamen, si vult, consentire, non quidem consensu absolute; cum non possit esse sponsus illius Ecclesie, ad quam postulatur, sine dispensatione (& de hoc consensu intelligendus est loqui Abb. dum in c. fin. h. t. n. 11. negat postulatum posse consentire: Item Lott. l. 3. q. 17. num. 229. ubi ait: reciprocatio consensus, quod datur inter electum & Electores, non potest dari in actu postulationis, cum postulato insit impedimentum, ne consensum valeat consentire; adeo ut intelligatur non habere liberum voluntum, præcipue, ubi postulatur is, qui Ecclesia est alligatus) sed sibi conditione, seu quantum in se est; cum enim jam sit vocatus a Capitulo eum postulante, adeoque etiam præsumatur vocatus a DEO, hoc modo consentiendo, non erit ambitiosus. Pass. num. 12.

3. Respondeo tertio: potest etiam absolute dissentire postulationi de se factæ, quidquid sit de eo, quod quandoque in foro conscientiae, propter speciales circumstantias hic & nunc teneatur non dissentire, vel etiam Papæ præcipienti, ut admittat postulationem, sitque Prælatus, assentiri juxta D. Thom. 2.2.q.182.4.2. Pass. num. 14. Porro intelligenda hæc ipsa etiam de Episcopo ad aliam Ecclesiam postulato; nec recte dicitur de eo specialiter, quod nec consentire, nec dissentire possit. Pass. cit. num. 14. & apud eum Archid. & Gemin.

PARAGRAPHVS III.

De iis, qui postulare & postulari possunt.

Questio 217. Quinam postulare possint?

1. Respondeo: regulageneralis est, ut omnes, qui eligere possunt, possint & postulare. Pirh. ad tit. de postulat. nu. 17. Pass. de elect. c. 2.4. num. 7. citans Host. in sum. tit. de poss. n. 9. Sylv. v. postulatio. num. 4. Barbos. ad c. bona. 4. de postul. n. 5.

Castell. de elect. c. 2. num. 2. &c. juxta cit. c. bona. & c. innuit. de elect. postulatio enim est accessoria ad electionem, tendens ad eundem finem cum electione, & in ejus supplementum inventa. Pirh. loc. cit. unde etiam conditiones necessariae ad hoc, ut quis legitimè eligere possit; sunt quoque necessariae ad hoc, ut legitimè postulare possit; & qui indignus ad eligendum, etiam indignus est ad postulandum. Pass. loc. cit. citans Bald.

2. Item compromissarius datus ad eligendum, intelligitur etiam datus ad postulandum. Pass. loc. cit. citans gl. in c. in causis. v. postulatio. de elect. ex Bald. ibid. num. 5. Tametsi autem procurator datus ad eligendum possit quoque postulare; non tamen procurator datus ad prosequendam electionem potest prosequi postulationem; quia datus est ad perendam & urgandam iustitiam, non vero gratiam, & nequit procurator extendere mandatum suum ad diversum genus causæ. Pass. loc. cit.

3. Proinde etiam regulariter jus eligendi sine jure postulandi & iisdem modis, quibus obtinetur jus eligendi, obtinetur & jus postulandi. Pirh. loc. cit. & sic præscribens jus eligendi, præscribit etiam jus postulandi. Pirh. Pass. ll. cit. citans Abb. in c. bona. 4. de postul. num. 4. Et is, qui per plures actus eligendi adeptus directè postulacionem juris eligendi, indirectè seu ex consequente & ratione alterius, nempe juris eligendi, obtinuit quoque possessionem juris postulandi, & si actum nullum postulandi exercuit; ed quod hunc exercendi non fuerit occasio. Pirh. cit. num. 17. quamvis fecus esset, si talis, v.g. qui non est de Capitulo, admissus ad actus eligendi, non ex mera gratia, sed tanquam cui jus competenter, tunc, quando erat occasio postulandi à postulatione exclusus fuisset: Quare etiam peractidens dari in eo jus eligendi sine jure postulandi, tradit loc. cit. Pirh.

4. Porro præscribitur jus postulandi non secus & jus eligendi, nimirum tempore ordinario, scilicet 40. annorum cum titulo, saltum colorato, sive si præscribatur contra Capitulum ab extraneo, qui non est de Capitulo (siquidem hujus juris possessio non acquiritur, nisi cum patientia, & scientia Capitularium, quæ est loco tituli) & bona fide, nimisrum, dum dictus extraneus credit ratione, v.g. dignitatis, quam habet, competere sibi hoc jus. Laym. in cit. c. bona. 4. num. 2. citans scipsum Theol. moral. l. 3. tr. 1. c. 9. num. 5. & 6. & Abb. in cit. c. bona. num. 20. Pirh. loc. cit. tametsi forte, qui præscribit, uni tantum electioni tanquam jus habens interfuerit; quia electus prælatus 40. annis Ecclesiam rexerit. Laym. l. cit. citans gl. in c. 3. de cauf. poss. & propri. v. in trium: De cetero sine titulo non præscribit, nisi tempore immemorali, juxta c. 1. de præscript. in 6. ed quod in illo casu jus commune reficitur, & est præsumptio contra talem extraneum possidentem, tradit Pirh. loc. cit.

Questio 218. In genere, quinam postulari possint, vel non possint?

1. Respondeo primò: generatim loquendo, si solùm postulari possunt, qui ob impedimentum canonicum (intellige juxta mox dicenda dispensabile) eligi non possunt; siquidem ob carensiam talis impedimenti hoc ipso postulari non debent, nec possunt; cum postulatio in subfidium electionis introducta sit, frustra autem peratur, ut ex gratia & per dispensationem admittatur ad præstatutum,

laturam, qui sine illa ad eam promoveri potest. Pirh. ad tit. de postul. num. 4. Pass. de elect. c. 24. n. 24. citans gl. in c. unic. de postul. in 6. v. eligo. Bald. in rubric. de postul. num. 3. Tabien. v. postulatio. num. 1. Abb. in cit. c. fin. num. 10. Sicut è contra postulabilis eo ipso eligi non potest; cum patiatur impedimentum reddens cum sine dispensatione impromovibilem. Pass. ibid. & citati ab eo AA. Estque proinde postulatio eligibilis hoc ipso invalida, juxta Abb. loc. cit. eò quòd Electores teneantur providere Ecclesiæ omni meliore modo, quo possunt, adeoque personam eligibilem eligerè, quamvis id neget Bald. loc. cit. num. 4. eò quòd in hoc casu non sint attendenda verba (dum magis realitatem actus, quam vocabuli inspicimus), pater. §. conditionum verba. ff. de condit. & demonstrat.) sed qualitas persona, adeoque dum eligibilis solemniter postulatur, servata tamen formâ cap. quia proper, hæc postulatio re ipsa habenda sit pro electione; quod tamen ipsum sic censere, seu judicare arbitrium esse Judicii, credit Pass. cit. num. 24.

2. Quòd si tamen rationabile est dubium, num persona sit eligibilis, vel necesse habeat postulari, posse eam postulari validè, & esse hanc viam secundariam, tradit Pass. loc. cit. num. 25. cum gl. in c. fin. de postul. & gl. in c. unic. eod. v. probabiliter. Idque procedere ait, non solum, dum dubium est facti, v.g. dubitatur de astate promovendi; sed etiam dum dubium est juris, saltem si ortum habeat ex ignorantia (quamvis & ignorantia juris sèpè excusat, maximè mulieres) sed ex obcuritate juris vel contrarietate opinionum DD. contrarium renente, gl. in cit. c. unic. eò quòd ignorantia juris non excusat eligentes, nec sit probabilis; tum etiam, quia in eo casu Electores consulere debent periti. Porro quâ formulâ in hoc casu dubius uti debent Electores, & qualiter tunc electus & cumulantè postulatus tempore consensu dandi debeat eligere, aut viam electionis, aut postulationis, dictum est suprà: vide de hoc Pass. num. 26.

3. Respondeo secundò: non tamen omnis ineligibilis est postulabilis, sed solum is, qui ob impedimentum canonicum, in quo potest, & solet dispensari, ineligibilis est; inutilis enim alias & illicita est postulatio, si impedimentum, ob quod eligi nequit, est indispensabile. Pass. loc. cit. num. 27. & 28. Pirh. loc. cit. num. 5. Laym. in praemb. ad tit. de postul. coroll. 2. Impedimentum autem, in quo dispensari potest, ac solet in ordine ad obtinendam prælaturam, in genere hic illud est, quod non impedit, quòd minus postulatus adhuc cum utilitate, honestate, & edificatione præfici, & prælati munus obire possit: Econtra impedimentum indispensabile est, quod impedit, quòd minus honestè aut utiliter geri & exerceri possit munus, ad quod quis promovetur. Pirh. loc. cit. citans Abb. in cit. c. fin. n. 8. Prioris generis sunt defectus naturalium, defectus aetatis legitimi, Ordinis, ut dum postulatur laicus, vel dum non nisi constitutus in minoribus postulatur ad Episcopatum, vinculum contractum cum alio Episcopatu. Laym. loc. cit. Barb. juris Eccl. l. 1. c. 19. num. 9. Pirh. cit. num. 5. Pass. num. 31. superaddens & alia, nempe dum postulatus est criminosis poenitens, dum fuit hereticus, intrusus per sacrilegum potentiam, irregularis irregularitate simili, ac est illegitimatis, seu dispensabili. Plura hujus generis impedimenta recensentur à Jo. Andri. in cit. c. fin. a. n. 4. ad quem remittit Pirh. Item ab Abb. ibid. n. 3. Barb. juris Eccl. l. 1. c. 19. n. 9. Lavor. cit. 4. de P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

Quæstio 219. Quenam igitur sint pena postulantum scienter indignum ob impedimentum, seu defectum absolute indispensabilem?

1. R Espondeo: illos pro ea vice ipso jure, seu factio privatos esse jure seu potestate postulandi & eligendi, Argumento c. 1. & 2. b. t. & c. scriptum. de elect. Barbot. juris Eccl. l. 1. c. 19. num. 7. Azor. p. 2. l. 6. c. 17. q. 6. Laym. in c. ad hac h. t. num. 5. Pirh. ad h. t. num. 7. & 17. Pass. de elect. c. 24. num. 17. cum gl. in c. 1. h. t. v. privare. Abb. ibidem. num. 31. hæc enim pena statuta est eligentibus scienter indignum in c. cum in cunctis, de elect. quam dein penam expressè quoq; pro postulantibus scienter indignum statuit Iunoc. III. c. 1. h. t. non tam condendo per hoc jus novum, quam antiquum illud interprando. Tametsi enim alias regulariter penam tanquam odiosam non sunt extendeandæ; quia tamen electio & postulatio in jure æquiparantur, utpote tendentia ad eundem finem providendi Ecclesiæ vacanti, ideo, quod (etiamsi sit in materia penali) statutum de uno, censetur quoque statutum de altero in